Αθήνα 21 Μαρτίου 2013

Εκλογοαπολογιστική Γ.Σ. στο Σ.Ε. Ν. Αττικής με αδιέξοδα !!!

Δυστυχώς, η Εκλογοαπολογιστική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Εργαζομένων ΙΚΑ Ν. Αττικής και Νήσων, του μεγαλύτερου δηλαδή πρωτοβαθμίου Συλλόγου στο συνδικαλιστικό κίνημα του ΙΚΑ, έδειξε τα αδιέξοδα, πάνω στα οποία κάποιοι, προσπαθούν, είτε να «κτίσουν», είτε να «επενδύσουν» ! Η κίνηση που έγινε από μεριάς της απελθούσας πλειοψηφίας του Δ.Σ. του Συλλόγου (που πλέον αντί για ΠΑΣΚΕ θα ονομάζεται «Δημοκρατική Συμπαράταξη»), να ελέγξει στο σύνολο της, τα μέλη που θα απαρτίζουν τη **Κεντρική Εφορευτική Επιτροπή**, η οποία θα φέρει και την ευθύνη της διενέργειας των εκλογών, για την ανάδειξη των νέων μελών του Δ.Σ., ήταν το δίχως άλλο, **επίδειξη αντιδημοκρατικής συμπεριφοράς** και σαφέστατα, **δείγμα πανικού** ! Μέχρι τώρα, ήταν κάτι σαν «εθιμικό» δίκαιο, η αναλογική εκπροσώπηση, όλων των συνδικαλιστικών παρατάξεων, στη σύνθεση της Κεντρικής Εφορευτικής Επιτροπής ! Για κάποιο λόγο, που πιθανώς σχετίζεται με την προσπάθεια της συγκεκριμένης συνδικαλιστικής παράταξης, να κρατήσει τα «σκήπτρα» της στις επερχόμενες εκλογές του Συλλόγου, την οδήγησε σε ενέργειες και πρακτικές, που προσιδιάζουν σε «καθεστωτικές» αντιλήψεις άλλων εποχών. **Στο έτος 2013, όπου οι συνθήκες που επικρατούν ευρύτερα, θα έπρεπε να μας κάνουν να επιδιώκουμε την ευρύτερη συνεργασία των όποιων δυνάμεων υπάρχουν στο χώρο του συνδικαλιστικού μας κινήματος, κάποιοι, ακολουθούν τη πεπατημένη και προσπαθούν να γίνουν «χαλίφηδες», στη θέση του εκθρονισμένου «χαλίφη» !!!** Αυτή η «αγωνιώδη» προσπάθεια, για την απόλυτη κυριαρχία, της μετονομαζόμενης ΠΑΣΚΕ, μας έφερε και στο πλήρες αδιέξοδο, που είχε ως αποτέλεσμα, να μην εκλεγεί τελικά, Κεντρική Εφορευτική Επιτροπή ! Έτσι, με το πέρας, μίας ισχνής σε συμμετοχή συναδέλφων, Εκλογοαπολογιστικής Γενικής Συνελεύσεως, δεν έχουμε, ούτε Κεντρική Εφορευτική Επιτροπή, ούτε το κατάλογο των μελών του Συλλόγου, ούτε γνωρίζουμε το πότε και πώς θα διεξαχθούν οι εκλογές. Γι' αυτό, η παράταξη και τα στελέχη της **ΔΑΚΕ ΙΚΑ**, για το πρωτόγνωρο αυτό αδιέξοδο, μόνο αίσθημα θλίψης κι αγωνίας μπορούν να εκφράσουν και κάνουν έκκληση, να επικρατήσει -επιτέλους- η λογική και κυρίως, το αίσθημα ευθύνης έναντι των συναδέλφων μας !